

költségeinek megfizetésével ugyanis a jogsértők általában egyezsége juthatnak a jogosultakkal. Megjegyzendő továbbá, hogy ezekben az esetekben a felszólított jogsértők nem feltétlenül azonosak a károkozó felhasználókkal, ugyanis az IP cím alapján csak az előfizető személye határozható meg teljes bizonyossággal. Velük szemben pedig a *Störerhaftung* dologi jogi intézményén nyugvó, abbahagyásra irányuló felszólításokkal élhetnek a jogosultak, vagyoni igényként pedig legfeljebb az igényérvényesítés költségei számolhatóak el. A túlzott költségjelölés az ennek gátat szabó 2008-as törvényi szabályozásig tulajdonképpen bűjtött kárigényként viselkedett, az angol ügyvédi irodák (*speculative invoicing*) gyakorlata ehhez hasonló megoldást jelentett.

Magyarországra tekintve elmondható, hogy a polgári jogi felelősség klasszikus szabályait még nem alkalmazták ilyen esetekre, míg az Egyesült Királyságban vagy Németországban több ezer felhasználóhoz intéznek a jogkezelő szervezetek vagyoni követelést is megjelölő felszólításokat, addig Magyarországon hasonló esetekről egyelőre nem lehet hallani. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a jövőben ne kerülhetne sor tisztán polgári jogi igényérvényesítésre, amelyben a kárfelelősség klasszikus dogmatikájának a fájlcserével összefüggő új problémákra is reflektálnia kell.

Kőhidi Ákos

Az új Ptk. egyesületekre és alapítványokra vonatkozó rendelkezéseiről

1. A szabályozás általános vonásai

Az új Ptk. a jogi személyek körében típuskény-szert vezet be. *A jogi személyek alaptípusai*: a négy jogi személy gazdasági társaság, a szövetkezet, az egyesülés, az egyesület és az alapítvány. A vállalatcsoport – bár a jogi személyek alaptípusai között önállóan szerepel – szerintem nem jogi személy típus, hiszen a csoport, mint ilyen nem jogi személy, csak tagjai azok. A kkt. és a bt. viszont – az eddigi hagyományos, több mint 150 éves szabályozástól eltérően – jogi személységet kapott. Voltaképp a jogi személy alaptípusok között megemlíthetnénk a Ptk. 3:402–3:403. §-ban szabályozott államot is, mint egészt, amely a polgári jogviszonyokban jogi személyként vesz részt, bár természetesen nem típusról, hanem egyedi megoldásról van szó.

Az új Ptk. az igen széleskörű általános rendelkezések után a jogi személyek alaptípusait az egyesülettel kezdi (3:46–3:70. §). Az alapítvány viszont a jogi személy típusok végére kerül (3:375–403. §). Az egyesület személyegyesülés, tagokkal rendelkező testület, az alapítvány viszont intézménytípusú jogi személy. Az alapítvány az egyetlen intézménytípusú jogi személy a Ptk.-ban, mivel a törvényhozó a költségvetési szerveket – szerintem igen helytelenül – kihagyja a jogi személyek alaptípusai közül, holott a költségvetési szervek nem közjogi jogalanyok és (főleg a közintézmények) a gazdasági forgalomban is jelentős szerepet játszanak.

Az egyesület és az alapítvány *a non-profit szféra alapvető két szervezettípusa*. E két szervezetnek – az erőteljesen civiljog határai között maradó, a komplexitást tudatosan kerülő – Ptk. csak a polgári jogi vonatkozásait szabályozza, a gazdálkodási, törvényességi felügyeleti, általában a közjogi vonatkozások külön törvényt igényelnek. Ez a törvény jelenleg a 2011. évi CLXXV. törvényt az egyesületi jogról, a közhasznú jogállásról, valamint

a civil szervezetek működéséről és támogatásáról. Ezt az ún. civiltörvényt nyilván a Ptk. hatálybalépésével párhuzamosan módosítani kell, figyelembe véve a új Ptk. civiltörvénytől eltérő megoldásait.

Az új Ptk. az egyesületi jogban több részletváltozást hozott, de alapjaiban az egyesületi jog nem változott. Más a helyzet az alapítványi joggal – ott a magánalapítvány bevezetése és domináló szerepe *alapvetően módosította* a joganyagot. Az egyesület és az alapítvány szabályozása az új Ptk.-ban egységes alapokon történt, és főleg szervezeti vonatkozásban látható az egyesületi jog (vitatható túlzott) áthatása az alapítványi jogra. Az egyesület és az alapítvány – éppúgy mint eddig – a polgári bíróságoknál vezetett nyilvántartásba való bejegyzésével a jövőre nézve nyeri el jogi személységét (látni fogjuk, az alapítvány körében van egy kivétel). Ezt az ex nunc konstitutív jellegű nyilvántartásba való felvételt a Ptk. elvi jelleggel különíti el a gazdasági társaságok, a szövetkezet és az egyesülés cégbíróság által történő cégjegyzékbe való bejegyzésétől, holott lényegében ugyanarról van szó.

A jelenleg hatályos, számos vonatkozásában módosított Ptk., azaz az 1959. évi IV. törvény külön paragrafusban szabályozta a köztestületet (65. §) és a *közalapítványt* (74/G. §). Ez a szabályozás az új Ptk. kizárólag civiljogi megfontolásokat figyelembe vevő koncepciója miatt kimaradt, holott e két közjogi jogi személy egyben polgári jogi jogi személy is. A köztestületeket, illetve közalapítványokat így az új Ptk. hatálybalépésével egyidejűen külön törvényben szabályozni kell.

Az új Ptk. azért, hogy megszüntette a non-profit gazdasági társaság önálló kategóriáját, de fenntartotta azt a szabályt, amely szerint gazdasági tevékenység céljára sem egyesületet sem alapítványt létrehozni nem lehet, az eddiginél is jobban elhatárolta egymástól a profitorientált (üzleti, vállalati) és a non-profit szervezeteket. Nyilván ennek a változásnak ugyancsak hatása

lesz az ún. közhasznú szervezet közjogi kategóriájára, tehát ebben is módosítás várható.

Azt is figyelembe kell venni, hogy az új Ptk. igen széles körű általános résszel, azaz közös szabályokkal készült, tehát számos olyan szabály, amely korábban az egyesületnél, illetve alapítványnál külön szerepelt, most a közös szabályok közé került – pl. név, székhely, érvénytelenség stb. Mivel pedig a 3:4. § valamennyi jogi személynél a törvény szabályaitól eltérés lehetőségét biztosított, az egyesület, illetve alapítvány létrehozásánál mindig vizsgálni kell, hogy az adott egyesületi, illetve alapítványi szabály mennyire kötelező, illetve mennyiben van mód e szabálytól a létesítő okiratban eltérni.

2. Az egyesületi szabályozás új vonásai

Az alapvető új rendelkezések, a Ptk. eddigi szabályaitól való főbb eltérések a következők.

a) az egyesület változatlanul a tagok közös, tartós és alapszabályban meghatározott nem gazdasági célkitűzés folyamatos megvalósítására hivatott, legalább tíz tagnyilvántartásban nyilvántartott taggal rendelkező jogi személy. Az egyesület definíciójából azonban a 3:46. § az önkéntességet és az önkormányzást – mint a polgári jogban magától értetődőt – kihagyja.

b) Az egyesületnek a tagoktól elkülönült önálló vagyonnal kell rendelkeznie, amelynek minimális mértékét ugyan a törvény nem határozza meg, de az általános részben a 3:2. § (3) bekezdésének szabálya szerint „elegendőnek kell lennie az egyesület működésének biztonságos megkezdéséhez”. Ha ez a követelmény nem teljesül és *emiat* az egyesület jogutód nélkül megszűnik, az alapító tagok a kielégítetlenül maradt hitelezői követelések kielégítéséért egyetemlegesen felelnek. (Az okozati összefüggés bizonyítása igen nehéz feladat lesz. A szabály tehát aligha életszerű, mondjuk az alapítás több év után történő megszűnés esetén.)

c) Az egyesület létrehozásához ezentúl nem szükséges alakuló közgyűlést tartani, elégséges ehhez tíz személy egybehangzó akaratnyilatkozata. A tíz személy megkövetelését szerintem kógens szabályként kellene felfogni, ettől eltérni szerintem nem lehet. A tagnyilvántartásban az egyesület működése során is legalább tíz tagnak szerepelnie kell, mert a 3:67. § b) pontja szerint az egyesület jogutód nélkül megszűnik, ha tagjainak száma hat hónapon keresztül nem éri el a tíz főt.

d) Az egyesületnek vagyonnal kell rendelkeznie, e vagyon minimális mértékéről a törvény nem rendelkezik. Az egyesületi vagyon – az eddigi szabályoknak megfelelően – nem osztható fel a tagok között és az egyesület a tagoknak nyereséget sem juttathat. E szabályok is az egyesület lényegéhez tartoznak, ezért szerintem *kógens* szabályoknak kell ezeket tekinteni [3:46. § (4) bekezdés]. Az egyesületi tagnak nem kell feltétlenül vagyoni szolgáltatást teljesítenie az egyesület részére, az új Ptk. a tagdíjfizetésről sem rendelkezik, a tagdíjról való rendelkezést az alapszabályra bízta. Lényeges új szabály van azonban az általános rész 3:9. § (2) bekez-

désében: ha az alapítók, illetve a tagok nem kötelesek az egyesületnek vagyoni szolgáltatást teljesíteni, úgy az egyesület jogutód nélküli megszűnésekor (felszámolás) a kielégítetlenül maradt tartozásokért az egyesület tagjainak egyetemlegesen kell helytállniuk. Ez a rendelkezés is aligha növeli az egyesületalapítási hajlamot.

e) A tagi jogállást, mint a jogok és kötelezettségek egységét az új Ptk. jóval jobban kibontja mint a jelenlegi. Az egyesületi jog hagyományos elve az egy tag egy szavazat, de a bírói gyakorlatban egyre több kivétel jelent meg e főszabály alól. Az új Ptk. ennek megfelelően lehetővé teszi az alapszabály számára, hogy *különleges jogállású tagságot* határozzon meg. E körbe sorolható szerintem a pártoló, illetve a tiszteletbeli tagi jogállás, amely nem jár szavazati joggal, de az alapszabály akár többszavazati jogot is megállapíthat. A bírói gyakorlat fogja eldönteni, hogy a Ptk. 3:4. § figyelembevételével van-e mód az egyesület „rendes” tagjától a szavazati jogot teljesen elvonni a létesítő okiratban.

f) A tagsági jogviszony az alapító tagokra nézve az egyesület nyilvántartásba vételével, a későbbiek során a tag belépési kérelmének az egyesület erre hatáskörrel rendelkező szerve általi elfogadásával keletkezik. A tagsági viszony személyes jogviszony, így megszűnik a tag halálával – a bírói gyakorlatnak kell majd eldöntenie, hogy az alapszabály ettől eltérően rendelkezhet-e. A tagsági jogviszony megszűnik a tag kilépésével, valamint e jogviszony egyesület által történt felmondásával is. Emellett az új Ptk. részletesen szabályozza a 3:53. §-ban – a társasági szabályok analógiájára – a tag egyesületből való kizárását is.

g) Az egyesület alapszabálya kötelező tartalmi elemeit az általános rész 3:5. §-ból, illetve az egyesületre nézve speciális többletelemet tartalmazó 3:54. §-ból lehet megállapítani.

h) Az eddiginél jóval részletesebben szabályozza az új Ptk. az egyesület szerveit. Nevezetesen:

– az egyesület *döntéshozó szerve* a közgyűlés (küldöttgyűlés), amelynek évente legalább egy ülést tartania kell (az 1989. évi II. törvény négyévenként tette kötelezővé a közgyűlést). A közgyűlés kizárólagos hatáskörét a 3:57. § határozza meg, a 3:64. § pedig a rendkívüli közgyűlés összehívásának eseteit állapítja meg;

– az egyesület *ügyvezetését* vagy legalább három tagból álló *elnökség* vagy *egyszemélyes ügyvezető* látja el, akiket az új Ptk. – a társasági jogból vett kategóriával – *vezető tisztségviselő*nek nevez. A vezető tisztségviselő jogállását a Ptk. a jogi személyek közös szabályai között az egyesületekre nézve is kiterjedően általános jelleggel szabályozza (3:18–3:22. §). Az egyesület ügyvezetői polgári jogi *megbízási jogviszony*, illetve *munkaszerződés* alapján egyaránt elláthatják tisztségüket, megbízási jogviszony esetében díjazás fejében, illetve ingyenesen is eljárhatnak. A megbízási jogviszony a közgyűlés általi megválasztás elfogadásával szerződés nélkül is létrejön, munkavégzésnél a választás alapján munkaszerződést is kötni kell. A vezető tisztségviselői jogviszony az alapszabály alapján legfeljebb öt évig tarthat, az ennél hosszabb megbízás az öt év feletti részében semmis (3:62. §). Az

egyesület ügyvezetőit alapvetően a tagok közül kell választani, de a 3:62. § (3) bekezdése módot ad arra, hogy az alapszabály lehetővé tegye a vezető tisztségviselők *legfeljebb egyharmadának* külsők (nem tagok) közül való választását. Az egyszemélyes ügyvezető azonban *csak tag* lehet értelmezésem szerint;

– a felügyelőbizottság az egyesületnél általában fakultatív szerv, de új szabályként a Ptk. 3:65. § kimondja, hogy kötelező felügyelőbizottságot létrehozni, ha a tagok száma a száz főt meghaladja, illetve ha a tagok több mint fele jogi személy (jogalanyisággal rendelkező szervezet). Kérdéses, hogy ettől a szabálytól a 3:4. § alapján a létesítő okirat eltérhet-e? Szerintem nem.

– az egyesületi szabályozás ugyan nem tartalmazza, de az általános szabályok szerint (3:35. §) egyesületnek is szerve lehet az „állandó könyvvizsgáló”;

– az eddigi egyesületi szabályozásnak 1989 óta szilárd része volt, hogy az alapszabály az egyesület egyes szervezeti egységeinek belső (származtatott) jogi személyiséget adhat. Ez az új Ptk.-ban vitássá vált, mert a jogi személyek általános szabályai ugyan biztosítanak ilyen elvi lehetőséget (3:29–3:30. §), de csak külön törvényi felhatalmazás alapján. Ez a felhatalmazás azonban az egyesületeknél (egyébként az alapítványoknál is, ahol eddig volt ilyen felhatalmazás) *hiányzik*.

i) Szokatlanul kemény – hasonlóan a tagokra vonatkozó, már ismertetett mögöttes felelősségről szóló szabályokhoz – az egyesület vezető tisztségviselői kártérítési felelősségének szabályozása. Ha az egyesület vezető tisztségviselője az egyesületnek okoz kárt, a 3:21. § szerint ezekért a károkért a szerződésszegésért való felelősség szabályai szerint felel. A szerződésszegésért való felelősség az új Ptk.-ban – az eddigi szabályozással szemben – élesen elkülönül a deliktuális felelősségtől és lényegében a kár szerződéskötéskori előreláthatóságához kötődik (6:140–6:141. §). Kérdéses, hogy ez a szabály egy jogi személy vezető tisztségviselőre hogyan alkalmazható, mert amikor a jogviszonya létrejön, még nem működik, tehát kárt sem tud okozni.

Ha a vezető tisztségviselő harmadik személynek okoz kárt, a kárért főszabályként az egyesület felel. Új szabály azonban [3:69. § (2) bekezdés], hogy ha az egyesületet felszámolják, az egyesület ügyvezetői – bizonyos feltételek mellett – egyetemlegesen kötelesek helytállni a hitelezők kielégítetlen tartozásaiért. Emellett a hatodik könyvben a 6:536. § kimondja, hogy ha a vezető tisztségviselő e minőségében harmadik személynek kárt okoz, a tisztségviselő az egyesülettel együtt egyetemlegesen felel a károsulttal szemben. Kérdéses, hogy ilyen szabályok mellett lesznek-e olyanok, akik ingyenesen vállalják az egyesület elnökségében való részvételt.

j) Egyesület más típusú jogi személlyé nem alakulhat át, csak egyesülettel egyesülhet (összeolvadás, beolvadás), illetve csak egyesületekké válhatnak szét (különválás, kiválás).

k) Ha egyesület jogutód nélkül megszűnik – a fizetésképtelenség esetét kivéve – éppúgy végelszámolási eljárást kell lefolytatni, mint a gazdasági társaságoknál. A végelszámolás szabályait a Ctv.-ben erre tekintettel nyilván módosítani kell – a civil törvényben foglalt

2011-es változások aligha elégségesek. Az egyesület jogutód nélküli megszűnésekor a fennmaradt vagyont a nyilvántartást vezető bíróságnak kell közérdekű célra fordítania [3:68. § (1) bekezdés] – nyilván itt is (a társaságoknál ismeretes vagyonrendezési eljárás mintájára) ki kell dolgozni a részletes eljárási szabályokat.

l) Ha az egyesület fizetésképtelenné válik, irányadóak rá az 1991-es csődtörvény civil törvénnyel módosított szabályai. Ilyen esetben tehát az egyesülettel szemben is le lehet (kell) folytatni a csőd-, illetve felszámolási eljárást.

m) Az új Ptk. az egyesület, illetve a tag, illetve a tagok egymásközi vitáiban is lehetővé tette a választott bírósági eljárást (3:71. §). A választott bíróságról szóló 1994. évi LXXI. törvény viszont a kereskedelmi jogvitákra modellezett, ezért a Ptk. új szabályának alkalmazásához a választott bírósági törvény módosítása szükséges.

3. Az alapítvánnyal kapcsolatos új szabályok

a) Az alapítvány szabályozásban alapvető változás, hogy az új Ptk. helyreállította a *magánalapítvány* intézményét, nem követeli ugyanis meg az alapítványrendelésnél a közérdekű célkitűzést, mint az eddigi Ptk. Természetesen a jövőben is létrejöhetnek alapítványok közhasznú, közérdekű (pl. szociálpolitikai) célokra, de tág tér nyílik a különböző családi, vagy más magáncélú alapítványok számára is. A 3:376. § csak annyit mond ki, hogy az alapítvány az alapító okiratban meghatározott – törvényes és erkölcsös – tartós cél folyamatos megvalósítására, meghatározott célvagyonnal és szervezettel létrehozott jogi személy.

b) Az új szabályozás az alapítvány által csak kiegészítő jelleggel folytatható gazdasági tevékenységet szorosabban húzza meg, mint az eddigi szabályozás. Így csak az alapítványi céllal közvetlenül (a közvetlenség új elem) összefüggő gazdasági tevékenység folytatható és alapítvány nem lehet korlátlan felelősségű tagja más jogalanynak. Az alapítvány újabb alapítványt nem létesíthet, alapítványhoz nem csatlakozhat, vagyont sem nyújthat más alapítványnak (3:376. §).

c) Az új szabályozás megszünteti az eddigi különbségtételt, amely az alapítványi vagyon juttatása szempontjából az eddigi szabályozásban a *nyílt* és a *zárt* alapítvány között fennállt. A 3:379. §-ba foglalt egységes szabályozás szerint az alapítónak legalább az alapítvány működésének megkezdéséhez szükséges vagyont az alapítvány nyilvántartásba vételére irányuló kérelem benyújtásáig át kell ruházni a (leendő) alapítványra, a teljes juttatott vagyont pedig az alapítvány nyilvántartásba vételétől számított egy éven belül az alapítvány rendelkezésére kell bocsátania.

d) Az új szabályozás részletesen szabályozza a *többes alapítást*, illetve az alapítói jogok gyakorlását többes alapítás esetén. Ez esetben a főszabály az, hogy a több alapító az alapítói jogokat *testületben* gyakorolja, amelyet a 3:392. § az alapítók gyűlésének nevez, és – meg lehetőségen vitatható módon – erre a gyűlésre az eddigi

gyakorlattól gyökeresen eltérő módon az egyesület közgyűlésére vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazását mondja ki. Ugyancsak az eddigi gyakorlattól eltérően a *csatlakozói jogállást az új Ptk. erősen közelíti az alapítói jogálláshoz.*

e) Az új Ptk. változatlanul fenntartja az alapító és az alapítvány elvi elkülönülését, ugyanakkor egyértelműen növeli az alapítói jogokat. A főbb idevágó rendelkezések a következők:

– az alapító az alapításra irányuló jognyilatkozatát az alapítvány nyilvántartásba való jogerős bejegyzéséig vonhatja vissza. Ezt követően az alapító az alapítványnak juttatott vagyont nem követelheti vissza – az ilyen visszavonó nyilatkozat a 3:381. § (2) bekezdése szerint semmis;

– a főszabály az, hogy alapítvány nem hozható létre az alapító, a csatlakozó, az alapítványi tisztségviselő, az alapítványi szervek tagjai és ezek hozzátartozói érdekében [3:376. § (4) bekezdés]. E szabály alól azonban a 3:383. § nem jelentéktelen kivételeket tesz. Pl. az alapító az alapítvány kedvezményezettje lehet, ha az alapítvány célja az alapító tudományos, irodalmi vagy művészeti alkotásának gondozása;

– semmis az alapító okirat olyan módosítása, amely az alapítvány vagyonának csökkentésére irányul;

– az alapítónak a jogutód nélkül megszűnő alapítvány vagyonáról való rendelkezési jogát a 3:401. § sokban korlátozza.

f) Az alapítvány főszabályként a bírósági nyilvántartásba való felvételével a jövőre nézve jön létre. Ez alól kivétel a végrendelettel, illetve öröklési szerződéssel rendelt alapítvány (ahol az alapítvány alapító okiratát a végintézkedés tartalmazza), mert ez esetben a nyilvántartásba vétellel az alapítvány az alapító halálára *visszamenő hatállyal* jön létre. Alapítvány létesítését a jövőben az örökhatályú meghagyásban is elrendelheti (3:385–3:386. §).

g) Az eddigi bírói gyakorlattal szemben a 3:383. § kifejezetten lehetővé teszi az alapítói jogok átruházását, illetve az alapítói jogokban való – egyéb okból történő – jogutódlást. Az alapítói jogokat a kuratóriumra is át lehet ruházni, ez esetben az alapítói és az ügyvezetési jogok egymással egyesülnek. Bővült az új Ptk.-ban azon esetek száma is, amelyekben az alapítói jogokat az alapítványt nyilvántartó bíróság gyakorolja.

h) Az új Ptk. jelentősen *leegyszerűsíti* az alapítványi célvagyon kezelő szervét. Az alapítvány ügyvezető szerve a testületi jellegű *kuratórium* vagy az *egyszemélyes ügyvezető* kurátor. Az egyesülettel azonosan – a társasági jogból átvetten – a kurátorokat a 3:394. § vezető tisztségviselőknek nevezi, így rájuk vonatkoznak a jogi személyek közös szabályai között a vezető

tisztségviselőkre vonatkozó általános (pl. összeférhetetlenség) szabályok. Az eddigi szabályok enyhítésével a 3:394. § (3)–(4) bekezdése csak annyit mond ki, hogy az alapítvány kedvezményezettje és közeli hozzátartozója nem lehet a kuratórium tagja, illetve, hogy az alapító és közeli hozzátartozói nem lehetnek többségben a kuratóriumban. Az alapítói jogok erősödését jelzi a 3:395. § (2) bekezdése is, amely lehetővé teszi, hogy az alapítói jogok gyakorlója a kurátort az „alapítványi cél megvalósításának közvetlen veszélyeztetése esetén” visszahívassa. Az új szabályozás – az eddigivel szemben – rendelkezéseket tartalmaz a kuratórium működési módjára nézve is (3:396. §).

i) Az alapítvány kurátoraira is vonatkoznak az egyesületnél már ismertetett felelősségi szabályok, így a 3:21. § az alapítvánnyal szembeni, a 6:536. § pedig a harmadik személyekkel szembeni kártérítés vonatkozásában.

j) A 3:397. § tisztán fakultatív szervként említi meg az alapítvány szerveként a felügyelőbizottságot, és a jogi személyek általános szabályainál fogva az alapítványnál állandó könyvvizsgáló (3:35. §) is intézményesíthető.

k) Éppúgy, mint az egyesületnél, az alapítványnál is kimaradt az eddigi Ptk.-ban szereplő kifejezett felhatalmazás arra nézve, hogy az alapítvány alapító okirata az alapítvány egyes szervezeti egységeit (pl. alapítványi iskola, kórház, szociális intézmény) származtatott jogi személlyé nyilváníthatja.

k) Alapítvány más típusú jogi személlyé nem alakulhat át és csak alapítványokkal egyesülhet, illetve alapítványokká válhat szét – ezek a szervezeti mozgások azonban nem veszélyeztethetik az alapítványi célt, illetve nem járhatnak az alapítványi vagyon csorbításával (3:399. §).

l) A 3:400. § az alapítvány megszűnésének okait sorolja fel, melyek közül figyelemre méltó az az új szabály, amely szerint megszűnik az az alapítvány, amely három éven át nem folytat érdemleges tevékenységet. Az alapító azonban változatlanul nem jogosult az alapítvány megszüntetésére. Az alapítványt a felette törvényességi felügyeletet gyakorló nyilvántartó bíróság is megszüntetheti – erről a Ptk. nem rendelkezik (közjog!), jelenleg a civiltörvény szabályozza.

m) Az alapítvány megszűnése esetén is le kell folytatni a Ctv. szerinti végelszámolási eljárást, illetve fizetésképtelenség esetén – mivel a civiltörvénnyel az alapítvány is a csődtörvény hatálya alá került – a felszámolási eljárást. Az alapítvány a nyilvántartásból való jogerős törléssel szűnik meg.

Sárközy Tamás